

Do-over

Blankt

Trött på allt som har med känslor att göra
Jag sitter som en klump och stirrar
Låter blicken söka sig dit den vill
Spårvagnens väggar är för tråkiga
Människor blir målen istället
Ibland fastnar blicken för länge
Då blir de oroliga, skruvar på sig
Då ler min mun, de är så lustiga
Jag inser hur de måste se mig,
jag ser galen ut
Skruvandet fortsätter
och snart försvinner de brådslande iväg

Mina ögon talar ett eget språk
Jag tror jag säger en sak
Men de säger något annat
Därför flackar min blick,
strykrädd för andras
Därför skruvar de på sig,
försöker skaka av min dömande blick
En dömande blick endast utifrån
men inuti gör jag uppror
Det är därför jag aldrig låter dig titta
på de ögon du sett på foton
och tycker är vackra

Jag är inte rädd att du ska se vad jag tycker
Jag är rädd att du inte ska se vad jag tycker
Så när ord bara blir blanka ord
och min blick du inte kan fånga...
Jag klandrar dig inte för att du försvinner
brådslande iväg

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LitenSyster med Poeter.se id #10145 innehar upphovsrätten